

Referat af Dialogforums 3.ordinære møde d.24/8

MØDEDATO D.24.AUGUST 2022
TID Kl.15-18
STED Bernstorffsgade 17, 4. sal lokale 4.00
MØDEDELTAGERE **Fra Dialogforum:** Line Friis Jensen (Center for Unge og Midlertidige Botilbud), Cornelius Christiansen (LAP København/Frederiksberg), Chile Thode (SIND), Sine Møller Sørensen (ADHD-foreningen), Annemarie Dantzer (Center for Unge og Midlertidige Botilbud), Fritz Michael von Bülow (Center for Specialiserede Botilbud), Birgitte Janischefska (Bedre Psykiatri), Lis Waage Christiansen (Center for Specialiserede Botilbud), Vita Gülsen (Center for Specialiserede Botilbud). Annie Hjort (bisidder til Fritz)
Fra Sekretariatet: Eva Stokbro Jensen, Miriam Nawaz, Clara Charlotte Walsh Lund (referent)
Fra Socialudvalget: Katrine Kildgaard (B)

26. august 2022

Sagsnummer
2022-0229831

Dokumentnummer
2022-0229831-3

Vita var med på Teams
Katrine gik kl.16
Birgitte gik kl.17
Cornelius kom kl.16

Afsnit markeret med gult er efter mødet blevet præciseret af Sine.

1. Velkommen, godkendelse af dagsorden og referat

Line byder velkommen til mødet og spørger, om folk kan godkende dagsorden og referatet fra sidste møde.

Chilie vil gerne uddybe fra sidste referat under punkt fire, at hun ikke mente, at det var én person der skulle tage ud til borgerne, men mere generelt bare en person. Det behøver ikke nødvendigvis være kun én. Derudover vil hun gerne have konkretiseret kommentarerne omkring læserbrevet og bad om at få strøget en ikke korrekt sætning

Lis vil gerne have, at der er mulighed for at kommentere på brugertilfredshedsundersøgelsen (BTU) inden mødet slutter, hvis de skal kunne komme med et hørings svar til det.

Line foreslår at sætte den under eventuelt. Miriam siger, at høringen også vil blive nævnt under meddelelser.

Socialpolitik og Udvikling
Bernstorffsgade 17
1577 København V

EAN-nummer
5798009683052

Miriam kommer med meddelelser:

- Johnny er ikke længere medlem af dialogforum og centerrådet. Han har fortalt sekretariatet, at han har været glad for at være med og at det udelukkende er på grund af helbredet, at han ikke kan deltage mere.
- Sekretariatet skulle videreformidle fra Annika Schmidt, at hun ikke kunne være med den her gang, men hun kommer med på mødet i november.
- Sekretariatet skulle hilse fra medarbejderne, som arbejder med handicappolitikken, som takker for kommentarerne og bemærkningerne. Der kommer også en anden omgang, som er den officielle høring, hvor der er mulighed for at komme med yderligere bemærkninger og et nyt høringssvar.
- Der er møde med Socialudvalget d. 12. oktober. Sekretariatet sender en mail ud, hvor de spørger medlemmerne, hvad de kunne tænke sig at drøfte med Socialudvalget. Hvis der bliver tid i dag, kan vi også tale inputs til det, men der kommer også en mail ud, så medlemmer som ikke deltager på mødet, kan komme med input. Sekretariatet forventer, at der vil være afsat en time til mødet mellem Dialogforum og Socialudvalget.
- Den sidste meddelelse er, at der i øjeblikket er to høringssvar, som Dialogforum har mulighed for at afgive et høringssvar til. Den første høring er ift. BTU'en, der har frist d. 6. september. Miriam spørger ud om medlemmerne gerne vil afgive høringssvar, hvilket de fleste siger ja til. Inputs til dette kommer under punktet eventuelt. Det andet høringssvar er til budgetforslag til 2023, den såkaldte "augustindstilling".

Sine siger, at efterårets brugertilfredshedsundersøgelse ikke bør aflyses, da den nye model politikerne skal vedtage alligevel først, gælder fra næste år. Det er velkendt at brugertilfredshedsundersøgelser ikke giver et retvisende billede, men det er det eneste vi måler omstillingsplanen på ud fra borgernes perspektiv. Og det er også det eneste vi har tilbage til at måle udvikling i socialpsykiatrien, over de sidste fire år, som ikke er præget af databrud.

Line beslutter at gå videre til næste punkt.

Katrine fortæller, at hun skal gå kl. 16. Hun ønsker sig fremover, at politikerne inviteres i bedre tid til møderne, så flere har mulighed for at deltage.

2. Orienteringspunkt vedrørende nyt fra centerrådene og organisationerne med særligt fokus på botilbud/AST-tilbud

Sine ville gerne have dette punkt på, så vi har en idé om, hvad der rører sig derude, især på botilbuddene, og hvordan folk har det. Det er for at

alle i Dialogforum, kan dele erfaringer, om hvordan det er at være beboer på bostederne.

Lis foreslår, at de tager en bordrunde, da hun er ny i Dialogforum og ikke kender folk så godt.

Det aftales, at der tages en bordrunde med kort præsentation og hvor man kan fortælle om sine erfaringer med, hvordan det står til på tilbudene.

Birgitte starter og fortæller, at hun kommer fra Bedre Psykiatri. Hun sidder i flere styregrupper, der følger omstillingsplanen og botilbuddene i socialpsykiatrien. Hun har en søn på et af botilbuddene. Hun siger, at der lige nu er fokus på pårørendeinddragelse og hun håber det er et område der kan rykkes på. Hun siger, at hun savner en helhedsorienteret tilgang. Hun har selv konkrete oplevelser, hvor hun har oplevet, at der på tilbuddene mangler en forbindelse mellem det somatiske og psykiske.

Sine er den næste ved bordet. Hun fortæller, at hun kommer fra ADHD-foreningen og har været medlem i Dialogforum siden 2017. Hun siger også, at hun deltog i følgegruppen til socialpsykiatriens omstilling til recovery og rehabilitering i 2017.

Hun fortæller, at hun lige nu er meget påvirket af at se de senere års stigning i brugen af pædagogisk observation, hvor antallet af piger er femdoblet i 2021. Hun er personligt berørt over at se sit eget liv blive reproduceret. Hun har svært ved at forstå, at forvaltningen ikke kan se, at det er en direkte konsekvens af besparelsetiltagene fra 2018 og 2019, hvor man beslutter at børn og unges sociale problemer skal være mere alvorlige og komplekse før man laver en § 50-undersøgelse eller iværksætter forebyggende foranstaltninger. Hun siger, at de ødelægger børns liv når de afventer at deres problemer forværres før de vil hjælpe dem.

Hun siger, at hun har kunne se i socialtilsynets rapporter, at flere botilbud nu har vagter. Hun vil gerne vide om de er erstatning for pædagoger og om de indgår i botilbuddenes personalenormering.

Chilie er den næste til at præsentere. Hun kommer fra Sind. Hun siger, at de har fået en henvendelse fra Institut for Menneskerettigheder, omkring overgreb på tilbud. Sind er derfor ved at hjælpe dem med en rapport omkring dette. Hun siger, at drenge og piger på botilbud bliver udsat for overgreb, men tør ikke udtale sig om det, på grund af frygten for at blive flyttet, det stigma der kan være omkring det og at flere oplever trusler fra dem der foretager overgrebene. Hun siger, at tidligere ledere godt tør at udtale sig, men det er svært at få nuværende ledere og

medarbejdere til udtale sig. Hun siger, at der i rapporten nævnes om faktor fire og faktor syv for risiko for voldtægter på botilbud holdt imod folk der ikke bor på tilbud. Chile nævner problematikker som gråzoneprostitution, men også gråzoneovergreb, hvis en beboer gerne vil skaffe sig sikkerhed. Hun siger, at det kan tage mange år for ofre at stå frem, men hvis det er mere end tre år siden, er det ikke noget kommunen registrerer og arbejder systematisk med. Men det er ikke muligt selv at tage den op, hvis man samtidigt er psykisk sårbar. Hun påpeger, at pædagoger ikke har timer nok til basal omsorg og derfor ikke har tid til at behandle alle sager på individuelt niveau. Til sidst nævner hun, at Sind er meget optaget af 10-årsplanen for psykiatrien og hun håber, at det vil vække kommunerne.

Line er den næste og meddeler, at de andre præsentationer gerne må gøres lidt korte. Hun fortæller, at de i hendes center har talt om utryghed, da flere beboere er flyttet hjem til deres forældre, fordi de ikke kan lide at bo på bostederne. Hun siger, at der ikke er nok personale til at tage sig af det. Hun har personlige erfaringer med overgreb, hvor hun føler, at hun er blevet mødt med en ligeglad indstilling fra medarbejdere. Hun fortæller, at resultaterne fra den seneste BTU blev delt på et husmøde, hvor der kunne spores tilbage til, hvad hun havde svaret.

Vita er med på teams og kommer fra Center for Specialiserede Botilbud. Hun siger, at hun er med i alt, hvad der findes af råd og omstillingsgrupper, hvilket hun er meget optaget af. Hun føler sig dog ofte dårligt rustet til de møder i forhold til, hvordan de er struktureret. Hun synes der oftest er mange forskellige fokuspunkter, for eksempel i forbindelse med høringer af forskellige kvalitetsstandarder, hvor det er svært at have overblik.

Annemarie er pårørenderepræsentant og har en søn på et af forvaltningens botilbud. Hun har forsat en oplevelse af, at de fine ord er svære at se i dagligdagen. Hun siger, at botilbuddet skilter med mange tilgange og tilbud, men som ikke er at finde i dagligdagen. Hun savner som pårørende information fra bostedet.

Lis er også pårørenderepræsentant. Hun siger, at det hele virker meget forvirrende. Men hun er begyndt at høre nogle gode takter derude, ligesom at hun oplever fuld bemanding og en god vilje fra medarbejdernes side. Men hun synes som pårørende, at der er et missing link. Hun ser aldrig andre pårørende og ved ikke hvordan hun skal komme i kontakt med dem. Hun siger, at hvis man kan samarbejde i mindre grupper om emner, ville man føle, at man flytter noget.

Fritz kommer fra Center fra Specialiserede Botilbud. Han vil gerne rose Dialogforum for arbejdet, og han er stolt af det arbejde der laves.

Annie er bisidder til Fritz. Hun siger, at hun også kender til de trusler kvinder udsættes for på de psykiatriske afdelinger, hvilket fortsætter på bostederne. Hun har selv oplevelser med medarbejdere der ikke greb ind i farlige situationer. Hun har prøvet at tage dialogen op om recovery på kurser, men er blevet mødt med modstand.

Chilie påpeger, at det ikke kun er kvinder der udsættes for trusler og overgreb på bostederne.

Katrine er medlem af Socialudvalget fra Radikale Venstre. For hende er det budgettet der fyldt mest. Hun oplever et momentum til psykiatrien lige nu, hvilket der skal gøres brug af. Hun vil også kæmpe med psykiatriplanen på Christiansborg, men at der er en mulighed nu for at tage problemstillinger op, især om de opgaver, der er gledet ud til kommunerne i løbet af de sidste år.

Efter bordrunden er næste punkt orientering fra budgetseminaret, som Chile og Sine deltog i.

Katrine siger, at hun gerne vil have, at de vigtigste punkter fra Dialogforums oplæg fra budgetseminaret bliver sendt videre til hende.

Sine siger, at der ikke var møde i Dialogforum inden budgetseminaret, hvor de kunne vende punkterne. Men som altid var recovery det overordnet tema for vores input. Hun fortæller, at der mange forskellige forståelser af recovery, men det ændrer ikke på, at dets ophav er det samme og at historien bag recovery-tilgangen er central viden ifm. de politiske prioriteringer. Hun fortæller, at Recovery er udsprunget psykiatribrugeres kamp for rettigheder og selvbestemmelse og blev ansporet af de amerikanske borger- og menneskerettighedsbevægelsers kamp for ligestilling i 60'erne og 70'erne. De gik op imod psykiatriens tilgang til personer med psykiske problemer, som var præget af undertrykkelse, brud på rettigheder, tvang, stigmatisering og social eksklusion samt et ensidigt fokus på medicinsk behandling. Hun giver udtryk for, at det virker paradoksalt i nutidens lys, at Socialforvaltningen bruger seks mia. om året, men ikke har kunne afsætte 1,4 mio. kr. til at fortsætte det medicinpædagogiske team, når nu vi ved, at folk dør 20 år før tid bl.a. pga. overmedicinering. Hun siger, at man skal prioritere menneskers levevilkår på botilbud i budgetforslagene og ikke kun at bygge botilbud. Hun siger, at hun gerne vil have et bedre overblik over, hvad budgetmidlerne går til, da det står ikke klart om midlerne der allokeres

til handicapområdet, også kommer socialpsykiatrien til gavn. Det gør det svært at give feedback.

Chilie fortæller, at hun synes én leder ikke skal have mere end 25 ansatte under sig og hver ansat skal derudover ikke have mere end 25 borgere hver at se til. Hvis de ansatte har flere, bliver borgeren overset. Det skal undersøges, hvor mange borgere de fagprofessionelle kan have for at løfte opgaven for de sårbare. Derudover mener hun ikke, at der føres persontilrettet tilsyn. Hun mener ikke, at det er dyrt at ansætte socialrådgivere der kan løfte opgaven. I forhold til finansiering af tomgang på de særlige pladser i psykiatrien, mener hun, at der skal ansættes en pædagog, så der kan komme ro på. Ellers smides der 6,5 mio. kr. ud af vinduet. Hun siger også, at der er flere steder man skal vente 20 uger, før man får tildelt en plads og nogle venter helt op til et år, hvilket ikke giver mening.

Sine siger at det vigtigste er at stoppe med at lyve om **de stigende alkoholudgifter**. Det er ikke dokumenteret. **KK ved udmærket godt, hvad de betaler til ambulans behandling og det ikke er retvisende når udgifter lægges under andre poster**. Hun siger, at man skal stoppe med at tage penge fra socialpsykiatrien hver gang. Hun håber, at budgetteamet vil rydde op i det.

Hun siger, at det ikke fair, at man bruger need-to budgetforslag til køb af dyre pladser til voldelige og udadreagerende borgere, som giver indtryk af at man prioriterer socialpsykiatrien. Man burde for længst have afsat varige midler, da problematikken må forventes at være varig så længe Socialforvaltningen ikke gør noget for at borgerne skulle få mulighed for at få det bedre og hellere visiterer folk med misbrugsproblematikker til botilbud frem for misbrugsbehandling.

Chilie siger at ting bliver dyrere, fordi de ikke bliver håndteret.

Katrine siger, at de har et budget om sagsstammer til budgetforhandlingerne, hvilket hun oplever opbakning til.

Sine siger, at man gennem flere år bevidst har udvist tilbageholdenhed ift. at bruge vikarer og besætte ledige stillinger i socialpsykiatrien for at spare penge. Det forværrer forventeligt arbejdsforholdene når der i forvejen er lav personalenormering ligesom det øger personaleomsætningen og rekrutteringsproblemer.

Chilie siger, at FOA har lavet en relevant undersøgelse omkring personale på botilbud.

Der spørges ind til, hvad sagsstammer er og Chile forklarer, at en sagsstamme er antallet af borgere man skal koordinere for og er ansvarlig for.

Annie fortæller om sine egne erfaringer med at flytte bolig, hvilket ofte bliver dyrt.

3. Input til Københavns Kommunes handicappolitik

Miriam fortæller, at handicappolitikken har været i en tidlig høring og at den til efteråret vil komme i høring igen. Det forventes, at Socialudvalget behandler udkast til handicappolitikken den 21. september, hvorefter der kommer en officiel høring i de øvrige fagudvalg og til organisationer og interessenter.

Eva siger, at Chile og Sine på budgetseminaret sagde, at Dialogforum ønsker, at handicappolitikken skal dække borgere med sindslidelse også.

Sine vil gerne have afklaret noget omkring handicappolitikken, fordi der først står, at den bygger videre på tidligere politikker, mens der længere nede står, at den kun bygger videre på kommunens sidste handicappolitik. Hun siger, at mennesker med psykiske lidelser kun nævnes meget implicit og ellers ikke er med, hvilket er modstridende med handicapkonventionens inklusionskriterier. Hun vil gerne have mere klarhed om, hvordan der vil blive målt på forskellige tiltag og hvilke målgrupper der tales om, hvilket står meget utydeligt. Hun siger, at forvaltningen passende kunne tænke politikken tilgængelighedsambition ind i Københavns Kommunes (KK) hjemmeside, hvor det er svært at finde frem til information om socialpsykiatrien, uden at skulle igennem en selvstigmatiseringsproces. Hun synes, at hjemmesiden er svært utilgængeligt for personer med kognitive udfordringer og er lavet som en systematisk forhindringsbane.

Chile savner adgang til flere terapeutiske tilbud og sundhedstjek. Hun synes psykisk sårbare ikke bliver taget seriøst med somatiske problemstillinger, som fx hjertebanken. Det understreger hun skal gøres mere klart i handicappolitikken, hvor psykiatrien på nuværende tidspunkt er usynlig. Politikken skal være bred og favne diagnoser der hører til under handicap som fx bipolar, ADHD mm.

Cornelius siger, at recovery er et ord, der har mange forskellige betydninger. Han siger, at det psykosociale handicapbegreb skal behandles ud fra kliniske termer. Han siger, at det kunne være relevant med et

katalog, hvor forskellige definitioner på recoverybegrebet beskrives og hvordan det implementeres rundt omkring.

Fritz siger, at man i sit første møde med psykiatrien skal udfylde et kompetencehæfte med ting man er god til. På den måde kan man bladere i sin egen bog og bygge videre på det. På bagsiden skal der stå adresser og information på dem man møder undervejs.

Chilie siger, at hvis foreningen Spor var til stede, ville de nævne traume-baseret tilgang, hvor fokus er på hvad der er hændt dig, frem for hvordan du har det.

Miriam siger, at handicappolitikken igen bliver sendt i høring d. 21. september, hvor rådene også får mulighed for at afgive høringssvar. Det afklares, hvornår den vil være tilgængelig i høringsportalen.

4. Drøftelse: Kommunikation og opgaver i Dialogforum

Vita siger, at hun ikke synes kommunikationsformen for dette forum er gennemtænkt.

Sine siger, at sekretariatet kunne sætte Vita BCC på ting, så hun ikke får alle mails.

Eva siger, at det bliver svært at sørge for, at ét medlem ikke får kommunikationen. Man kunne i stedet skrive i starten af mails, hvis Vita ikke behøver læse den.

Vita siger, at det er ugennemskueligt, hvorvidt en mail er relevant for alle. Hun mener også, at der er for mange mails, hvor folk blot skriver de er enige.

Line foreslår, at sekretariatet i sine mails skriver tre sætninger om indhold, så folk kan få en idé, om det er relevant eller kan sorteres fra.

Det synes Lis virker som en god idé, da hun også har været overvældet af de mange mails. Hun føler det hele drukner og man ikke gør en reel forskel.

Chili siger, at der er mange høringssvar, men at Dialogforum har ret til at give et høringssvar og derfor skal orienteres om muligheden. Hun siger, at det er vigtigt, at de har muligheden for at kommentere og råbe op, hvis de er uenige. Hun foreslår, at der skrives 'høring' i emnefeltet, så folk selv kan beslutte, om de vil læse og kommentere.

Eva foreslår, at sekretariatet kan skrive, når der kommer en høring fra Socialforvaltningen og når det er fra en anden forvaltning, så man selv kan beslutte hvad man vil følge med i.

Annemarie siger, at der kan være forskel på, hvad enkelte medlemmer føler om et emne og hvad de skal gå ud og mene noget om som samlet forum.

Sine siger, at det også var svært inden budgetmødet, da resten af medlemmerne ikke var blevet hørt om det.

Lis siger, at jo mere tingene bliver spredt ud, jo mindre indflydelse kan de have. Det hele drukner hurtigt. Hun synes, at de skal koncentrere sig om de få opgaver, hvor de kan sætte ind.

Miriam siger, at hun også synes der er mange høringer. Men sekretariatet vil gerne sende dem ud til Dialogforum, så alle kan kigge med og kommentere.

Birgitte synes også det hurtigt bliver forvirrende. Hun siger, at man ikke behøver at være på 100 procent hele tiden. Hun siger, at bedre overskrifter ville være en hjælp. Hun siger også, at folk gerne må huske, at nogle mails ikke behøver sendes til alle.

Eva samler op og siger, at der skal arbejdes på at gøre overskrifter tydeligere.

5. Drøftelse/Udarbejdelse af udkast på debatindlæg

Forslagsstilleren Frank er ikke til stede ved mødet i dag.

Chilie siger, at Franks hensigt var at udarbejde et debatindlæg eller kronik omkring bosteder og hvordan det er at bo der. Chile siger, at hun har pressekontakter hun gerne vil bruge, men hun vil ikke være torveholder eller skribent. Det mener hun, at Frank gerne ville være.

Sine bakker op om ideen, hvis Dialogforum ønsker at skrive et debatindlæg, men er personligt bekymret for effekten, når socialborgmesteren ikke hører, hvad vi siger, men bruger medierne på samme måde som den tidligere socialborgmester. De er begge kommunikationsuddannet med stor erfaring i mediekommunikation og vil nemt kunne tryne Dialogforum. Hun siger, at det virker absurd, at hun kan sidde på sidste møde og sige til socialborgmesteren, at der er noget helt galt med nogle af de høje takster på kommunens egne herberger og krisecentre. Og få uger senere kan læse et debatindlæg af socialborgmesteren, hvor hun problematiserer taksterne på private tilbud i sammenligning med

kommunens egne, samt risikoen for at private kan profitere på borgernes udsathed. Hun nævner også et andet debatindlæg, hvor socialborgmesteren skriver om kommunernes medansvar for borgernes ensomhed, som kun handler om hjemløses overgang til egen bolig og ikke den udbredte ensomhed blandt beboerne på socialpsykiatriens botilbud. Hun foreslår, at Dialogforum eventuelt kan skrive om problemerne med kommunens handicappolitik ift. konventionen, så det ikke er muligt at vende historien. Hun er åben for at bakke op om andres forslag.

Birgitte spørger, hvad målet er med kronikken. Hun påpeger, at Dialogforum er samarbejdspartner med forvaltningen og politikerne og det derfor ikke virker smart at gå imod dem. Hun synes det bliver meget privat og personligt.

Chilie siger, at tanken var et fokus på normering og ressourcer.

Cornelius siger, at han ikke bryder sig om ordet debatindlæg, men godt kan lide idéen om synlighed. Han siger også, at hvis der snart er valg, vil alle foreninger være repræsenteret samlet og hver for sig.

Annemarie foreslår, at den lægges ned indtil Frank deltager på Dialogforum igen. Hun foreslår, at man kan skrive tanker ned omkring det, hvis man vil. Hun mener også synliggørelse er vigtigt og det er derfor hun sidder i Dialogforum.

Line siger, at debatindlægget bliver lagt ned for nu og man kan skrive sine tanker ned.

Miriam siger, at man kan sende eventuelle tanker til sekretariatet.

6. Fortsat drøftelse/Udarbejdelse af udkast på debatindlæg

Dette punkt udgår jf. aftalen ovenfor.

7. Eventuelt

Chilie foreslår der sammenfattes gode råd og spørgsmål til BTU'en.

Vita fortæller, at hun sidder med i omstillingsgrupperne. Hun tænker, at der skal tænkes i, hvad de forskellige modeller kan give og ikke så meget spørgsmålene til dem.

Der er forvirring omkring dette blandt flere af medlemmerne. Eva afklarer. Hun siger, at Socialudvalget skal forholde sig til, hvilken model de skal gå videre med, som forvaltningen skal udarbejde færdig. Når der er blevet aftalt, om det er model 1 eller 2 eller en helt tredje, skal den

derefter udvikles af forvaltningen. Disse to bud er derfor ikke den endelige version. Dialogforum kan give deres mening til kende om modellerne.

Line siger, at hun tænker på omstillingsplanen og hvordan man vil måle, hvis man kun måler på brugerundersøgelsen. Hun siger, det kun er dem der kan overskue at besvare den som bliver hørt, hvilket ikke er dem der har det værst. Man skal finde en model, hvor alle bliver hørt, ikke kun dem der har overskud til det.

Lis siger, at der er stor mulighed for at få skævvredet resultater, da det kan være vanskeligt at sætte sit kryds og der samtidigt kan være et væld af faldgruber. Hun siger, at man måske kunne foreslå, at undersøgelsen blev udfyldt sammen med sin kontaktperson på tilbuddet, så man sammen kan tale om, hvordan det går. Hun siger, at hun også savner et skema til pårørende. Hun går ind for model 1, da den er mere borger-nær og mere konkret, om end den anden er nemmere at sammenligne resultater med.

Chilie siger, at det er vigtigt, at man får adskilt de ansatte fra steder der skal evalueres, så borgeren kan få sine egne ord ud, uden at føle sig ansvarlig for sin kontaktperson eller andre. Borgeren skal have en opfølgning med en uvildig, der ikke er fra bostedet, fx sagsbehandleren. Det dur ikke, at det skal være foran medarbejdere, da det kan være svært nok i forvejen at være ærlig.

Lis kan godt se Chilies pointe omkring kontaktperson og er enig i, at det burde være en anden fx sagsbehandleren.

Cornelius foreslår, at man spørger et firma udefra, der kan arbejde på statistikkerne, som kan komme med noget saglig viden. Han siger, at det fungerer godt for Region H. Det ville ikke være kommunerne selv der lavede dem. Han har haft oplevelser med misvisende spørgeskemaer.

Annemarie siger, at personalet ikke skal være til stede ved udfyldelse af spørgeskemaet, men at andre godt kan være med, så der kan dannes en relation omkring det. Det skal ikke være dem, der er under kritik og ros, der hjælper borgeren med at udfylde skemaet.

Vita påpeger, at folk nu kommer med inputs til, hvordan det skal udføres, men der efterspørges til selve modellen.

Sine er i tvivl, om undersøgelsen foretages hver 2. eller hvert år. Eva siger, at det er hvert år, hvor det skiftes mellem, udfører og myndighed.

Miriam spørger Vita, om hun hælder mest til en af modellerne og Vita svarer model 1, da den er mest specialiseret.

Line siger, at hun undrede sig over en del af formuleringerne, da alle spørgsmål var formuleret positivt, hvilket lagde op til, at man kun kunne svare positivt. Den var bygget op således, at man ikke kunne kritisere noget. Andre beboere på hendes botilbud var enige med hende om dette.

Lis er enig med Line og siger hun kender det fra andre målinger. Hun spørger til, hvem der laver spørgsmålene.

Eva siger, at model 1 er tænkt til at skulle være lokalt. Der vil være brugerinddragelse inkluderet i arbejdet.

Annie siger på vegne af Fritz, at man kunne bruge spørgeskemaet til at skabe en tilfredshedsdialog med sin kontaktperson om den situation man befinder sig i. Fritz siger, at det kunne kombineres med kompetencekataloget.

Chilie siger, at hun ikke kan anbefale nogen af forslagene, da hun helst vil have et miks af kvalitativ og kvantitativ, hvilket hun tænker man bedst kan få decentralt. Hun siger, at det ville være fornuftigt med noget tværgående, men med to specifikke spørgsmål til den enkelte institution eller en rubrik, hvor man kunne sige noget mere specifikt. Men der skal stadig være det store overblik fra kommunen, hvilket taler for model 2, selvom hun ikke er glad for den.

Vita siger, at der står skrevet, at hvis der vælges model 1, kan det kombineres med nogle centrale målinger. Hun siger, at meningen med de lokale undersøgelser er, at de enkelte bosteder kan arbejde med nogle pejlemærker.

Sine siger, at modellerne undersøger to vidt forskellige ting. Den ene måler på borgernes oplevelse og den anden på forvaltningens evner til at forbedre forholdene for borgerne. Hun siger, at hun bliver indigneret over, at Dialogforum skal vælge mellem de to fordi man ikke kan vælge at have fokus på individet uden at være med til at dække over det samlede billede af udviklingen. Hun synes det er fint, hvis undersøgelserne kan tilpasses lokalt, men ikke på bekostning af muligheden for at følge udviklingen. Begge modeller er nødvendige for at måle resultatet af de politiske beslutninger. Hun synes, at kommunen slipper for nemt, når de får lov til at fortælle, at det går bedre end det egentlig gør og definerer drømme, håb og ønsker til fremtiden på borgernes vegne. Det er

derfor vigtigt, at der samles data ind, så vi kan vise, hvordan det reelt står til derude.

Lis spørger, om det forstås rigtigt, at man ved model 1 kan sammenligne med sig selv og ved model 2, kan sammenligne med andre, men ikke med sig selv. Det synes hun virker svært at vælge i mellem.

Chilie påpeger, at det er forvaltningen der har borgerne i deres varetægt.

Line undrer sig over, at den sidste BTU blev lavet samlet over §§ 85 og § 107. Hun synes ikke det gav mening at have samme udgangspunkt for folk der boede i botilbud og folk der boede i egen lejlighed. Derudover synes hun, at undersøgelsen hurtigt blev personlig, når man, som i hendes tilfælde, kun boede 11 på et bosted og der kun var fem der besvarede undersøgelsen. Det gjorde, at hun hurtigt følte sig udstillet blandt sine medbeboere, når det egentligt skulle være en anonym undersøgelse. Hun vil gerne have, at de paragrafferne bliver gjort op hver for sig.

Annemarie siger, at hun ikke kan gennemskue de to modeller. Hun synes det er vigtigt, at kontaktpersonen jævnligt har en samtale med sin beboer om hvordan det går, måske hver halve år. Samtidig synes hun, at man skal kunne følge op på det med mere statistik, der samtidig giver udtryk for virkeligheden.

Sine synes ikke der kan være nogen tvivl om, at det ikke er muligt at sammenligne fra år til år. Hun synes det skal stå skarpt i undersøgelsen, at folk bedes om enten at måle folks velbefindende eller forvaltningens arbejde, selvom de begge burde måles.

Vita er tilfreds med at kritikken er blevet taget til sig i forhold til BTU'en og man kigger på at ændre den.

Sekretariatet samler bemærkningerne til et høringssvar.

Der bliver takket for et godt møde blandt alle deltageren og en tak til Line for at være en god mødeleder.